

Jan Trzeciakowski

Gołdap. Stanowisko V

Informator Archeologiczny : badania 6, 62

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

GOŁDAP
Stanowisko IV

patrz neolit

GOŁDAP
Stanowisko V

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Białymstoku i Instytutu Historii
Kultury Materialnej PAN
w Warszawie

Badania prowadził mgr Jan Trzeciakowski,
Finansował WKZ w Białymstoku, Drugi sezon
badań, Epoka brązu.

W toku prac badawczych mających na celu dokładniejsze poznanie całego dużego zespołu osadniczego nad Jeziorem Gołdap odkryte zostało w bieżącym roku i częściowo zbadane stanowisko V.

Występuje ono w dolinie zalewowej na niskiej kępie podmywanej od północy przez wody Jeziora Gołdap / w wyniku czego nie znana nam część terenu stanowiska uległa dotychczas zniszczeniu/, a od zachodu ograniczonej korytem rzeki Gołdap.

Stanowisko posiada zwarty - choć nie wyodrębniony wyraźnie w profilu geologicznym - poziom kulturowy. Występuje on na głębokości od 20 do 50 cm, z tym, że większość zabytków znajduje się w jego dolnej części - w warstwie o miąższości od 10 do 15 cm. Poziom kulturowy składa się z bardzo licznych okruchów przemysłowych i termicznych skał krystalicznych - tworzących rodzaj bruku, znacznej ilości materiału ceramicznego, materiału krzemianowego oraz nielicznych okruchów kości i węgli drzewnych. Materiał ceramiczny jest zróżnicowany: są skorupy cienkościenne ze śladami zdobienia sznurem, fragmenty ceramiki strychowanej / mającej analogie na stanowiskach Garbina i Żubronajcie, określenie dr hab. J. Dąbrowskiego / i innej na razie nie rozpoznanej.

W materiale krzemianym reprezentowane są bardzo drobne dępacze krążkowe - stanowiące tradycję sięgającą paleolitu i dość licznie występujące w niektórych kulturach epoki brązu, trapezy wysokie i in. Stanowisko różni się do wszystkich innych badanego zespołu i ze wszech miar zasługuje na dalsze badania. Ulega ono zniszczeniu i w najbliższych latach grozi mu całkowita zagłada.